

9.II. 2026.	PONEDJELJAK <i>Skolastika</i>	za duše u čistilištu + Cvjeta i Valent Gašparić	7 18:30
10.II. 2026.	UTORAK <i>Alojzije Stepinac</i>	+ Ana Topalović Na nakanu	7 18:30
11.II. 2026.	SRIJEDA <i>Gospa Lurdska</i>	+ Tomo Fijačko + Mladenko i Branka Frleta, Ivan i Ivana Petrović	7 18:30
12.II. 2026.	ČETVRTAK <i>Zvonimir</i>	Za duše u čistilištu + Katica i Josip Lauš	7 18:30
13.II. 2026.	PETAK <i>Katarina Ricci</i>	+ Ružica, Zvonko, Dragutin, Rozallija i ob. Šijak i Vesna Pitić + Kata i Mihajlo Vugrin, Štefica Josipović i Ljubica Majdandžić	7 18:30
14.II. 2026.	SUBOTA <i>Valentin</i>	+ ob. Škondro, Rušak, Maletić i Debeljak + Franjo i ob. Novosel, Katarina i Petar Horvat	7 18:30
15.II. 2026.	Šesta nedjelja kroz godinu	+ Anica Ivković ŽUPNA + Mijo Janić + Nada, Zvonko i Branka Prevarek	7 9:30 11:30 18:30

zbunjeni. Naša se zbunjenost temelji na činjenici da je baš taj za povjesničare tako nesiguran i sporan svetac i mučenik toliko štovan. U tome se štovanju očito krije nadnaravni element. Nije li, ipak, rješenje u tome da su se povijesni podaci o svecu izgubili? Znamo da je Dioklecijan dao spaliti sve kršćanske spise do kojih su njegovi krvnici mogli doći. Mnogo je toga propalo i kasnije za seobe naroda i drugih nedaća.

Ali, osim strogo znanstvenih postoje li i drugi vjerodostojni kriteriji? Jedan bi od njih mogao biti «sensus fidelium» - kršćanski osjećaj Božjega puka. Taj nam kod sv. Valentina može biti mjerodavan jer drugi - povijesni - sve stavlja pod upitnik. Za vjernike koji se danas okupljaju oko oltara, slika i kipova Sv. Valentina, neka to bude dan obnove u ispovijedanju vjere, u prihvaćanju svakidašnjeg križa, u kršćanskom životu, bez žalosnih ustupaka bilo kome ili bilo čemu. To je ono najvažnije, a objektivnu stvarnost ćemo saznati tek u vječnosti.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj priprave
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovoda prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 5 Godina XIX 8. veljače 2026.g.

Peta nedjelja kroz godinu - godina A

MI SMO SOL ZEMLJE I SVJETLO SVIJETA

Evangelje Mt 5,13-16

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze.« »Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori. Niti se užije svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.«

Ostala čitanja: Iz 58,7-10; 1 Kor 2,1-5;

U prvom čitanju pete nedjelje kroz godinu prorok Izaija svoje slušatelje podsjeća na praktična djela ljubavi prema bližnjemu, npr. dati kruha gladnome ili primiti beskućnika. Ova djela uspoređuje sa sjajem zore. Poruka je to i nama da putem dobrih djela unesemo svjetlo u tamu patnika.

U drugom čitanju sveti Pavao ispovijeda svoju vjeru u raspetog Isusa na križu, po kojemu se očitovala Božja mudrost i snaga. To i danas vrijedi: ni naša vjera se ne temelji na ljudskoj mudrosti, već na Božjem pozivu i na snazi Križa.

U evanđelju čujemo Isusovo upozorenje: »Vi ste sol zemlje... Vi ste svjetlo svijeta«. Promislimo prije svega da to Isus nije formulirao poput poziva, odnosno, nije rekao »Postanite sol zemlji i budite svjetlo svijetu«, već je govorio u sadašnjem vremenu na izrični način: Vi ste sol zemlje i svjetlo svijeta, sada, ovdje i takvi kakvi jeste. Ove Isusove riječi na prvi pogled čine nam se ne samo poput poziva, već i upozorenja. Ako se osvrnemo oko sebe onda nam se ovaj svijet može učiniti previše gadljivim da bismo mogli vidjeti povoljno djelovanje evanđeoske soli, i previše mračnim da bismo mogli iskusiti svjetlo evanđeoskog svjetla, ali neka nas ne zavede privid. Ovaj svijet jedva da se mogao činiti drukčijim i u Isusovo vrijeme. Možemo postaviti pitanje: kako i na koji način je Isus bio sol zemlji i svjetlo svijetu. Isus je primio na sebe našu ljudsku narav i podijelio s nama našu ljudsku sudbinu. Došao je k nama kao Vječna Riječ Očeva koja osvjetljava svakog čovjeka, kako je to formulirao sveti Ivan evangelist. Ljudi su, međutim, prošli pored njega, kao da im njegova pojava nije značila ništa. Unatoč tomu, Isus je proživio svoj život i pozvao one koji su zapazili njegovu prisutnost da žive na sličan način, to jest da budu sol zemlji i svjetlo svijetu. Ti ljudi su bili njegovi prvi učenici tada, a danas smo mi oni koje je oduševila

Isusova prisutnost. Biti sol zemlji danas. Što je to što današnji čovjek očekuje od Isusa, odnosno, što je to što mu mi možemo dati? Možda je lakše izreći što ne možemo očekivati od Isusa. Ukoliko netko očekuje da Isus riješi društvene probleme ili da mu izradi povećanje plaće na radnom mjestu, onda će se razočarati. Niti na ispitu se ne može očekivati da on odgovara umjesto nas. Isus se s tako nečim u svom zemaljskom životu nije bavio. Nije se hvalio natprosječnom inteligencijom ili sposobnošću, na primjer nije proizvodio bolje stolove od svojih kolega tesara. Prema nekima bio je tek prosječan galilejski majstor, a za druge bio je veliki prorok. Oduševljavali su se i napadali ga, ali Isusa to nije smetalo, išao je onim putem koji mu je Otac naznačio. Slična je situacija i danas. Crkvi se pojedinci dive, drugi ju osuđuju, ali ona ide dalje na putu koji joj je Isus označio: da propovijeda evanđelje svim narodima.

Ali točno ta Isusova nepokolebljiva spoznaja o svom poslanju bila je ono što je zbunilo ljude, zbog čega nisu mogli ravnodušno proći pored njega. Ljude su prije svega zapanjile prividne proturječnosti u Isusovom životu i naučavanju. Poučavao je kao netko tko ima vlast iznad Zakona pa ipak se u svemu pridržavao Zakona. Njegovi učenici zvali su ga učiteljem, a on je ipak bio sluga svima. Službene vjerske vođe su se zgražale jer je on subotom liječio, ali je on ipak slavio subotu kao i velike židovske blagdane. Jednostavnom narodu je smetala njegova prividna patriotska ravnodušnost, odnosno što nije poticao na otpor protiv rimskih tlačitelja, istovremeno su ga veliki svećenici optuživali da je bio politički agitator koji je bunio narod. Odgovarao je na pitanja koja nitko nije postavljao, ali nije odgovarao na ona koja su bila aktualna i goruća, npr. smije li se plaćati porez ili kada će biti Jeruzalem opustošen.

Što je zapravo htio Isus? Htio je da ljudi shvate da u dubini svog bića nose želju za Bogom, da njihovo srce žudi za takvim Bogom o kojemu znaju da ih ljubi. Tijekom cijelog svog života trudio se da to shvate njegovi slušatelji. Zbog toga je stavio na kocku svoj život i, konačno, zbog toga je umro i uskrsnuo. Svaka Isusova riječ i djelo bilo je usredotočeno na oslobađanje čovjeka od svakovrsnog robovanja i od svakog idolopoklonstva. U takvom smislu je on bio i ostao sol zemlji i svijetlo svijetu. To je zadaća svakog kršćanina: prije svega treba ostati vjeran onom poslanju koje mu je Bog namijenio. Mogli bismo formulirati i ovako: danas biti sol zemlji i svjetlo svijetu znači da nećemo zaniijekati Boga u svakodnevnom životu, nećemo ga zanemarivati tijekom naših svakodnevnih odluka, nećemo ga ignorirati u tijeku naših svakodnevnih ljudskih odnosa. Dobro je znati da i danas postoje takvi kršćani zbog kojih još uvijek postoji dobrota i svjetlo u svijetu. Oni su sol zemlji i svjetlo svijetu, zbog čega zemlja još nije postala neslana, a svijet nije obavila potpuna tama.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

BLAGDAN BL. ALOJZIJA STEPINCA

U utorak je blagdan bl. Alojzija Stepinca. U župi bl. Alojzija Stepinca održavaju se Stepinčevi dani koji završavaju u utorak u 11 sati svečanom misom koju predvodi mons. Bože Radoš, varaždinski biskup.

GOSPA LURDSKA

U tijeku je devetnica Gospi Lurdskej koja završava u srijedu, 11. veljače s misom u 18:30

ŽUPNI VJERONAUČ

Prvopričesnici i krizmanici imaju vjeronauk po ustaljenom rasporedu.

Sveti Valentin, svećenik i mučenik - spomendan 14. veljače

Rimski martirologij spominje sv. Valentina s izvještajem koji potječe od Sv. Bede Časnoga iz VIII. stoljeća. On ga je uzeo iz legendarne muke Marisa i Marte. Tu se o sv. Valentinu kaže da je bio svećenik u Rimu i da se odlikovao mudrošću i kreposnim životom. Zbog toga je uživao velik ugled i kod pogana i kod kršćana. Car Klaudije II. Gotski (268-270) htio ga je osobno upoznati. Valentin je slutio što bi mu se nakon susreta s carem moglo dogoditi pa se zato molitvom spremio za skori svršetak, za mučeničku smrt.

Okrijepljen snagom svetih sakramenata hrabro je stupio pred cara. Taj mu je rekao: «Valentine, rado bih čuo tvoju mudrost i želio bih biti tvoj prijatelj. Za uzvrat samo jedno od tebe tražim: povratak k staroj vjeri u rimske bogove.» Valentin je odvratio: «Svijetli care, kad bi bar nešto slutio od Božje slave, to nikad ne bi od mene tražio. Krist je za mene pravi Sin Božji.» Na upit jednoga od sudaca što misli o bogovima, odgovorio je: «To su demoni!» Sudska skupština se podigla na noge te zatražila Valentinovu smrt.

Valentin je zamolio od cara samo koji trenutak te mu na brzinu istumačio osnovne kršćanske istine. Car je bio duboko potresen. Ali je gradski prefekt uzviknuo: «Valentin je čarobnjak!» Na to je nastala velika gužva. Car se prestrašio bune u narodu pa je Valentina predao gradskom prefektu, a ovaj opet sucu Asteriju. Molitvom i polaganjem ruku Valentin mu je ozdravio slijepu kćerku. Asterije se odmah dao krstiti te uskoro skupa sa svojom obitelji umre mučeničkom smrću. Gradski je prefekt starca svećenika Valentina dao istući, a zatim naredi da mu odrube glavu. Bilo je to godine 269. Mučenika je pokopala neka žena Sabinilla. Jedan drugi izvještaj mlađega datuma spominje da je na mučnikovu grobu papa Julije I. dao sagraditi baziliku. Već je za života postao obljubljen među kršćanima po dobročinstvima i po čudesnom ozdravljenju jedne slijepe poganske djevojčice. Svečev se blagdan slavio već za vrijeme pape Grgura Velikog. Narod ga zaziva u pomoć kod očnih bolesti, padavice i u drugim potrebama sve tamo od ranog srednjeg vijeka. Kad čitamo kritički pisane studije o sv. Valentinu, ostajemo